

Svar:

Justitsministeriet har i sin redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-traktaten af 4. december 2007 afsnit 4.3.4 nøje redegjort herfor. Om bestemmelsen i TEU artikel 39, der er hjemmelsbestemmelsen til at fastsætte regler om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med udøvelsen af aktiviteter inden for kapitlet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, hedder det således:

»For så vidt angår beskyttelse af personoplysninger inden for området for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, følger det af EUF-Traktatens artikel 16 B, stk. 2 [TEUF art. 16, ny nummerering], at regler vedtaget på grundlag af denne artikel ikke berører de specifikke regler, der findes i EU-Traktatens artikel 25 a [TEU art. 39, ny nummerering]. Det er i den forbindelse i EU-Traktatens artikel 25 a [TEU art. 39] fastsat, at Rådet vedtager en afgørelse, der fastsætter regler for beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med medlemsstaternes behandling af personoplysninger under udøvelse af aktiviteter, der er omfattet af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Der fastsættes endvidere regler for den frie udveksling af disse oplysninger.

Som anført nedenfor under pkt. 4.3.20 er der ikke holdepunkter for at antage, at der inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik med Lissabon-Traktaten indføres en adgang for Unionen til at foretage en regulering med direkte virkning i forhold til borgere mv. i medlemsstaterne. I overensstemmelse hermed må det antages, at regler om beskyttelse af personoplysninger, der i medfør af EU-Traktatens artikel 25 a [TEU art. 39] bliver fastsat inden for området for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, ikke kan have direkte virkning i forhold til borgere mv. i Danmark.«

Spørgsmål nr. 567:

Ministeren bedes oplyse, om der er noget i Lissabontraktaten, som lægger op til at stoppe Europa-Parlamentets rejsecirkus mellem Bruxelles og Strasbourg?

Svar:

Lissabon-traktaten ændrer ikke ved traktatens bestemmelser om hjemsted for institutionerne. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 521 og 529.

Spørgsmål nr. 568:

Af ministerens svar på spørgsmål 433 til L 53 fremgår det, at Danmark ikke har fuld indsigt i, hvad EU's forsvarsagentur arbejder med. Hvordan kan det være, at Danmarks regering accepterer en situation, hvor andre EU-stater bruger EU til aktiviteter af nogen slags, uden at regeringen har indsigt heri?

Svar:

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 433, har Danmark ikke fuld indsigt i forsvarsagenturet, idet Danmark selv har valgt at sætte sig uden for døren i medfør af forsvarsforbeholdet. Regeringen respekterer selsagt forsvarsforbeholdet, men forsvarsforbeholdet medfører uhensigtsmæssige situationer. Det er derfor, regeringen i regeringsgrundlaget har tilkendegivet, at det er regeringens hensigt, at vælgerne ved folkeafstemning får lejlighed til at tage stilling til de danske EU-forbehold.

Spørgsmål nr. 569:

Af ministerens svar på spørgsmål 271 til L 53 fremgår det, at EU's forsvarsagenturs status er uændret på trods af, at agenturet er skrevet ind i Lissabontraktaten. Betyder det, at forsvarsagenturet kan nedlægges, selv om traktaten nævner, at EU skal have et forsvarsagentur? Af samme svar fremgår det, at Lissabontraktaten ikke forpligter EU's medlemslande til at øge deres forsvarsbudgetter på trods af formuleringen om, at medlemslandene forpligtes til gradvis at »forbedre deres militære kapacitet«. Kan udenrigsministeren svare konkret på, hvor i det danske forsvarens forbedring af de militære kapaciteter ikke vil medføre en udgiftsførogelse?

Svar:

Forsvarsagenturet er oprettet, fordi medlemslandene har fundet, at der er klart behov for det. Det forekommer derfor ganske hypotetisk at forestille sig, at det skulle blive nedlagt. Såfremt der på et tidspunkt længere ude i fremtiden vil opstå en situation, hvor medlemslandene skulle finde, at forsvarsagenturet ikke længere havde relevante opgaver, vil arbejdet i agenturet selsagt blive indstillet. Om agenturet i en sådan hypotetisk situation formelt ville blive nedlagt eller blot ville ophøre med sin virksomhed, kan næppe vurderes med rimelig sikkerhed i den nuværende situation.